

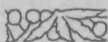
## Tone in vran.

Vran:  
 „Kra . . . kra . . . kra! . . .  
 Tone, kaj si še doma?  
 Nisi danes v šolo šel?  
 Prazno glavo boš imel!“

pa naj v šolo šel bi Tone? —  
 Vran, le ti brž v šolo teči  
 pa tovarišem tam reci,  
 da jaz za pečjo sedim  
 in se jim glasno smejim!“

Tone:  
 „O, ti nerazumni vran!  
 Kaj je to za v šolo dan!  
 Sever brije preko gričev,  
 izpod neba pa kosmičev  
 vsiplje se na milijone —

Vran je res odfrfotal.  
 Tone je doma ostal  
 in prav malo, malo znal.  
 Ko se v letih je postaral,  
 zanj ni nihče, nihče maral.



## Lisica in žerjav.

(Po Tolstoju.)

Lisica je pozvala žerjava na obed in mu podala juho na krožniku. Žerjav ni mogel nič zajeti s svojim dolgim kljunom, in lisica je sama vse snedla. Drugi dan je povabil žerjav lisico k sebi in jej podal obed v steklenici z ozkim grlom. Lisica ni mogla vtekniti gobca v steklenico, a žerjav je vtaknil svoj dolgi vrat v steklenico in je sam vse izpil. F. N.



## Deklica in razbojniki.

(Po Tolstoju.)

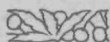
Deklica je pasla na polju kravo. Prišli so razbojniki in so odvedli deklico. Privedli so jo v gozd na svoj dom in so jej zapovedali, naj kuha, snaži in šiva. Deklica pa je živela pri razbojnikih, delala zanje, a ni znala, kako bi ušla. Kadar so razbojniki odšli, so jo zaprli. Nekoč so pa odšli vsi in pu-

stili deklico samo. Reva je prinesla slame, naredila iz nje punico, dela nanjo svojo obleko in jo posadila na okno. A sama se je namazala z medom in si nataknila perje, da je bila podobna strašnemu ptiču. Skočila je skozi okno in zbežala. Toliko da je prišla na stezo, že je videla, da ji gredo nasproti razbojniki. A je niso spoznali. Le vprašali so: „Čudna reč, kaj dela naša deklica?“ A ona odgovori: „Kuha in šiva pa na oknu sedi.“ In potem je bežala še bržeje.

Razbojniki so prišli domov in so videli, da na oknu res nekdo sedi. Poklonijo se punici in rekó: „Zdravstvuj, daklica naša! Odpri nam!“ Videli so pa, da se deklica ne klanja, ampak molči. Govoré punici, a ona še vedno ne dvigne glave — le molči. Tedaj odpahnejo duri in hočejo ubiti deklico. Kar pa opazijo, da to ni deklica, ampak slamnata punica. Razbojniki jo vržejo proč in reko: „Prekanila nas je.“

Deklica je prišla k reki, se umila in prišla domov.

*F. N.*



## Prvi žarki.

Prvi spet toplejši žarki  
na polje, na breg žaré.  
Cvetke vabijo iz zemlje,  
v gozdu ptičice bude.

Jasen dan s toploto milo  
iz zemlje privablja cvet.  
Prvi ljubki vonj objema  
strti pusti zimski svet.

A prehitro solnce tone,  
na poljane lega mrak —  
Dol z gorâ pa zopet piha  
kot sred zime mrzel zrak.

Cvetke vzdihajo bolešno,  
čašice zapirajo.  
Sklanjajo se na zemljico,  
sahnejo, umirajo.

In ko nova zarja vstane,  
cvet na polju ves je strt . . .  
Čakajte, ve druge cvetke —  
zunaj še preti vam smrt!

*Mokriški.*

